

ยุทธศาสตร์ชาติ

พหุศักราช ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑

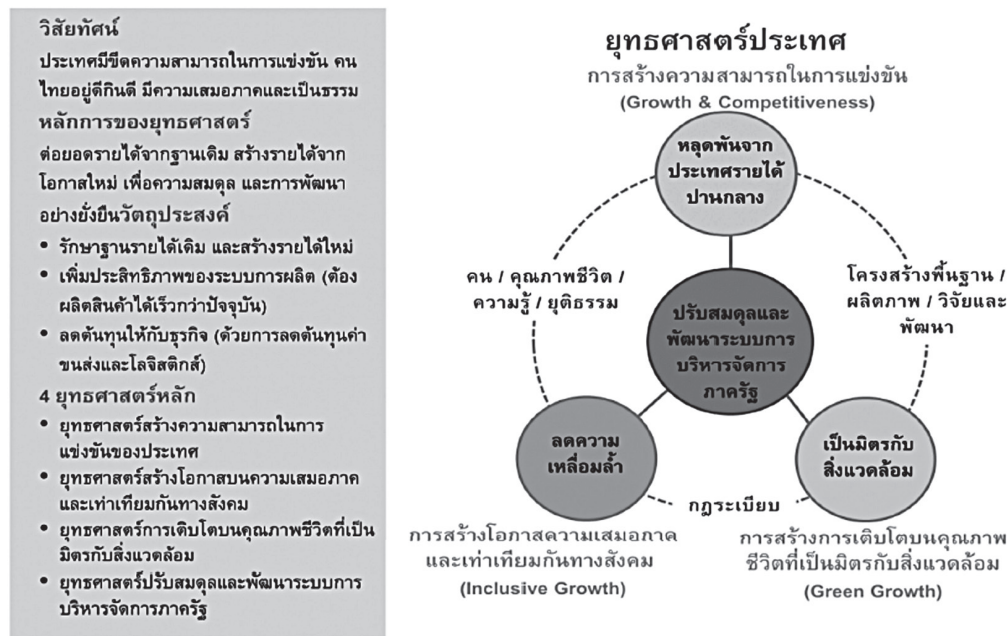
“ประเทศไทย : ศูนย์กลางการกระจายความเจริญของภูมิภาค”

คณะนักศึกษามหาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๕

“ในการสงคราม ยุทธศาสตร์ Ends Ways Means คือศาสตร์และศิลป์ในการเอาชนะข้าศึกด้วยการผสมผสานอำนาจกำลังรบที่มีอยู่โดยวิธีหรือยุทธวิธีที่เหมาะสม ในระดับชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ National Strategy ก็คือศาสตร์และศิลป์ในการบรรลุเป้าประสงค์ของชาติ นั่นคือ การรักษาผลประโยชน์ของชาติไว้ให้ได้ โดยการผสมผสานพลังอำนาจของชาติทั้งหมด ด้วยวิธีการต่างๆ”

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้กรุณามอบนโยบายภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ประเทศไทย ต่อคณะรัฐบาลหัวหน้าส่วนราชการ และผู้ว่าราชการจังหวัด เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ โดยประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์หลัก ๓๐ ประเด็นการพัฒนา และ ๗๙ แนวทางการดำเนินการ ซึ่งได้นำไปสู่การกำหนดเป็นแผนงานโครงการสำคัญ (Flagship projects) ที่อยู่ภายใต้กรอบการจัดงบประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ จำนวนกว่า ๔๐๐ โครงการที่จะสนับสนุนการขับเคลื่อนประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ดังกล่าว

แผนภาพที่ ๑ ยุทธศาสตร์ประเทศ

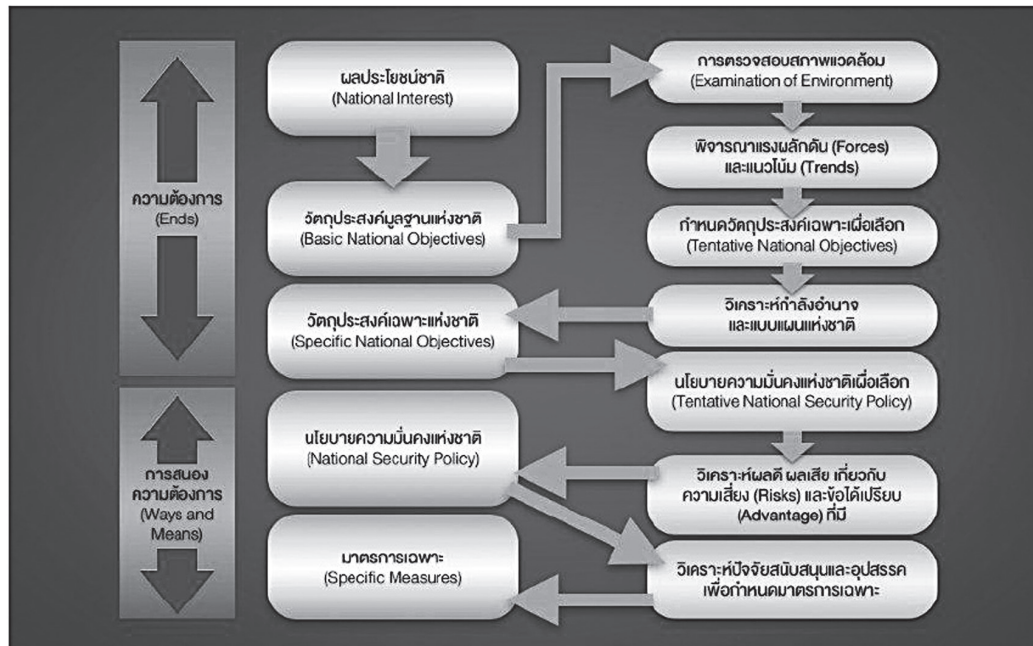
ที่มา: ยุทธศาสตร์ประเทศ

ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการนำพาประเทศไปสู่เป้าประสงค์ของชาติ การเสนอยุทธศาสตร์ชาติของนักศึกษามหาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ๒๕๕๕ ในปีนี้จึงเป็นการจัดทำข้อเสนอเพิ่มเติมจากกรอบแนวทางการพัฒนาที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้วหลายส่วนด้วยกันที่ใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติของประเทศไทยในปัจจุบันและต่อไปในช่วงเวลา ๕ ปีข้างหน้า โดยเสนอในรูปแบบของนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งจัดทำโดยใช้กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ซึ่งได้พิจารณาสถานการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศเพื่อคาดการณ์แนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ข้อมูลสถานะแวดล้อมภายในประเทศนั้นส่วนหนึ่งได้มาจากการเดินทางไปศึกษาภูมิประเทศของคณะนักศึกษามหาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ๒๕๕๕ ตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรโดยนำไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลสถานการณ์สำคัญต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด

ตลอดจนความเสี่ยงของประเทศ อันเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งใช้ผสมผสานพลังอำนาจแห่งชาติในการขับเคลื่อนประเทศอย่างมีทิศทางและเป็นเอกภาพให้มุ่งไปสู่เป้าหมายการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติคือการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความอยู่ดีกินดี มีความมั่นคงปลอดภัย มีเกียรติและศักดิ์ศรี

แผนภาพที่ ๒ โครงสร้างยุทธศาสตร์ชาติ

ข้อเสนอของคณะนักศึกษารวปอ. ๒๕๕๕ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไป (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาคเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเชื่อมโยงจากระดับอนุภูมิภาคไปสู่การเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ (Asian's Economic Powerhouse) และพัฒนาการเชื่อมโยงเส้นทางการคมนาคมและการขนส่ง (Transport corridor) ภายใต้แผนการลงทุน ๒ ล้านล้านบาทให้เกิดเป็นการพัฒนา

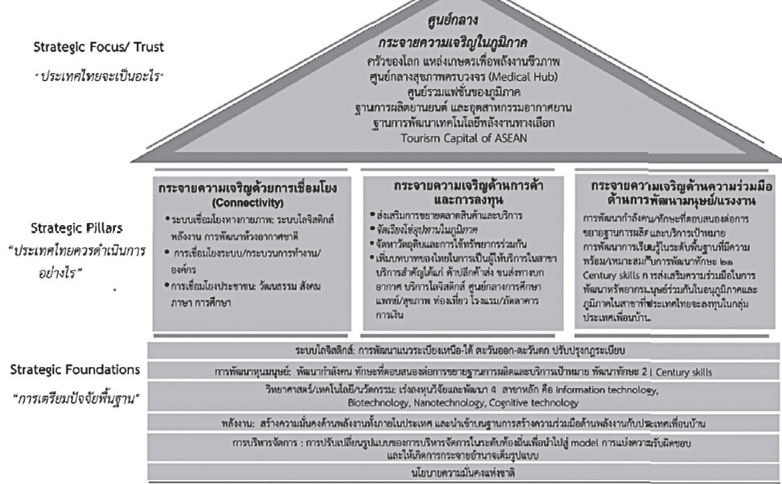

พื้นที่ทางเศรษฐกิจ (Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงประเทศไทยกับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และไปยังประเทศที่จะมีพลังอำนาจทางเศรษฐกิจสูงเช่น จีนและอินเดีย ในขณะเดียวกันต้องมีการกำหนดลำดับความเร่งด่วนให้การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Spatial Development) ภายในประเทศเพื่อสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยง (Hub and spokes) ในการทำความเจริญให้กระจายไปยังพื้นที่ต่างๆ ภายใต้แนวทางการเจริญเติบโตที่มีลักษณะทั่วถึง บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น รวปอ. ๒๕๕๕ จึงมีข้อเสนอยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญใน ๔ ประเด็นหลัก ได้แก่ (๑) จุดยืนเชิงยุทธศาสตร์ของไทยและโฉมหน้าของประเทศไทยในอนาคต (Strategic Position) ซึ่งจะเป็นเป้าหมายและทิศทางในการพัฒนาประเทศในระยะยาว (๒) แนวทางการขับเคลื่อน (๓) ปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่จุดยืนเชิงยุทธศาสตร์หรือเป้าหมายที่กำหนด และ (๔) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ

แผนภาพที่ ๓ การเป็นศูนย์กลางกระจายความเจริญในภูมิภาค

หนทางสู่เป้าหมายการยกระดับรายได้ การเป็นศูนย์กลางกระจายความเจริญในภูมิภาค

ส่วนที่ ๑: การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม

ส่วนที่ ๑ : การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม

การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด รวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ เพื่อกำหนดจุดยืนเชิงยุทธศาสตร์ที่เป็นทิศทางการพัฒนาประเทศและข้อเสนอแนะนโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่จะใช้ขับเคลื่อนเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายของการรักษาผลประโยชน์แห่งชาตินั้น มีข้อพิจารณาสถานการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศและคาดการณ์แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

๑. สถานการณ์และแนวโน้มโลก

การเปลี่ยนแปลงความสำคัญระดับโลก (Mega trends) ที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตของประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การเกิดขั้วเศรษฐกิจหลายศูนย์กลางในโลก (Multi-polar economic power) การเปลี่ยนแปลงกฎ กติกาใหม่ของโลก (Global rules) การเปลี่ยนแปลงรัฐภูมิศาสตร์ในโลก (Geo-politic in new order) การเป็นสังคมผู้สูงอายุของโลก (Aging

society) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและผันผวน (Climate changes) และวิกฤตการณ์อาหารและพลังงาน (Food and energy crisis) รวมทั้งความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญ (Advanced Science and Technology Development)

๒. สถานการณ์ประเทศรอบบ้านของไทย

สำหรับสถานการณ์ประเทศรอบบ้านนั้นมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญๆ ได้แก่ สหภาพเมียนมาร์ได้กลับคืนสู่ความเป็นประชาธิปไตยและเริ่มใช้นโยบายเศรษฐกิจที่มีเสรีมากขึ้น (เปิดประเทศ/ตลาด) ความขัดแย้งภายในประเทศลดลงอย่างชัดเจน สำหรับเวียดนามแม้จะเผชิญกับปัญหาเศรษฐกิจชะลอตัว แต่การลงทุนจากต่างประเทศในเวียดนามขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับ เป็นการขยายฐานการผลิตสินค้า ในขณะที่เดียวกันก็ได้เสริมสร้างกำลังอำนาจทางทหารเพิ่มขึ้นโดยมีแผนจัดตั้งกองเรือดำน้ำและจัดซื้ออาวุธเพิ่ม ส่วนกัมพูชาแม้จะยัง

คงมีปัญหาเกี่ยวกับปราสาทพระวิหารกับไทย แต่ความสัมพันธ์โดยรวมและความสัมพันธ์เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) ได้เร่งพัฒนาประเทศในด้านการเศรษฐกิจแต่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง ทำให้จีนและเวียดนามได้แผ่ขยายอิทธิพลและตักตวงผลประโยชน์จาก สปป. ลาว ประเทศมาเลเซีย แม้ว่าความมั่นคงทางการเมืองในประเทศจะไม่แข็งแกร่งเช่นในอดีต แต่เศรษฐกิจยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบโลจิสติกส์มีการพัฒนาไปมาก การลงทุนจากตะวันออกกลางในมาเลเซียเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วและมีรายได้ต่อหัวสูงขึ้นเป็น ๑๕,๐๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ภายในระยะเวลา ๑๐ ปี

๓. สถานการณ์ภายในประเทศ

สำหรับสถานการณ์ภายในประเทศ การดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อขยายฐานการผลิตสร้างรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ส่งผลให้ประเทศไทยมีฐานการผลิตสินค้าและบริการที่ใหญ่ขึ้นตามลำดับ มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจาก ๓๒.๗ ล้านคนในปี ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นปีที่เริ่มฟื้นจากวิกฤตเศรษฐกิจการเงินเป็น ๓๘.๔๔ ล้านคนในปี ๒๕๕๔ อัตราการว่างงานต่ำกว่าร้อยละ ๑ มาในระยะ ๓ - ๔ ปีที่ผ่านมา รายได้ต่อหัวของประชาชนเพิ่มสูงเป็นประมาณ ๑๖๗,๕๐๘ บาทต่อปี ในปี ๒๕๕๕ หรือประมาณ ๕,๓๙๐ ดอลลาร์ สรอ. และสัดส่วนคนจนลดลงตามลำดับเหลือร้อยละ ๑๓.๑๕ ของประชากรรวม

และโดยรวมคุณภาพชีวิตของประชาชนไทยดีขึ้นตามลำดับโดยที่ดัชนีชี้วัดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพิ่มขึ้นเป็น ๐.๖๙ ซึ่งนับว่าอยู่ในระดับกลาง นอกจากนั้นเงินทุนสำรองระหว่างประเทศก็เพิ่มขึ้นตามลำดับและมีค่าเท่ากับ ๑๗๒,๒๔๙ ล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖

ส่วนที่ ๒ : การกำหนดจุดยืนเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศไทย

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ รวมทั้งลักษณะโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมไทยบ่งชี้ถึงความเสี่ยงสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย รูปแบบการดำเนินธุรกิจ (business model) และรูปแบบการดำเนินชีวิตของประชาชนจะต้องเปลี่ยนไป ผู้ประกอบการไทยต้องปรับกระบวนการผลิตไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ พัฒนาฐานการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งการ

เสริมสร้างสมรรถนะทางธุรกิจเพื่อรองรับสภาพการแข่งขันที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้ข้อจำกัดด้านทรัพยากรและข้อกำหนดด้านกฎกติกาด้านการเงิน การค้าการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสิทธิมนุษยชนเข้มงวดมากขึ้น ในขณะที่ประเทศไทยเองยังมี

ปัญหาเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งมีแรงกดดันจากความขาดแคลนทรัพยากรและกำลังคนมากขึ้น นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงด้านการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมทั้งสถานการณ์ด้าน

การทหารก็เป็นเงื่อนไขที่ต้องนำมาพิจารณาด้วย เพื่อให้การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในมิติต่างๆ และดำเนินนโยบายความมั่นคงแห่งชาติของไทยมีความสอดคล้องกัน

ส่วนที่ ๓ : จุดเน้นปัจจัยพื้นฐาน เชิงยุทธศาสตร์

ในการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการกระจายความเจริญของภูมิภาคอาเซียน จะต้องอาศัยการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานในเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic foundations) อันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะใช้ในการยกระดับฐานการผลิตและบริการในสาขาเป้าหมายดังกล่าวให้เจริญเติบโตอย่างถูกทิศทาง สนับสนุนให้เกิดการกระจายโอกาสการพัฒนาที่ครอบคลุมทั่วถึงภายในประเทศไทยเองและสนับสนุนให้เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการเจริญเติบโตไปด้วยกันในอนุภูมิภาคอันประกอบด้วย การพัฒนาทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน/ระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์/เทคโนโลยี/นวัตกรรม พลังงาน การทหาร และการบริหารจัดการ โดยที่ประเทศไทยจะต้องเร่งพัฒนาปัจจัย/เงื่อนไขเชิงยุทธศาสตร์ที่จะทำให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืนบนพื้นฐานของการยกระดับผลิตภาพการผลิตโดยเฉพะอย่างยิ่งในกลุ่มผลิตภาพสีเขียว (green productivity) และการพัฒนานวัตกรรม (Process and Product Innovation) ขณะเดียวกันต้องดำเนินมาตรการที่จะกระจายผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นภายในประเทศอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมมากขึ้น รวมทั้งการเป็นผู้นำสำคัญในการสร้างความเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคอาเซียน การส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกมีการเจริญเติบโตที่สนับสนุนซึ่งกันและกันและกลายเป็นพลังอำนาจของภูมิภาคได้อย่างแท้จริง

ส่วนที่ ๔ : นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะนโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่นำเสนอในส่วนนี้เป็นจุดเน้นที่ วปอ. ๒๕๕๕ พิจารณาว่าควรให้ลำดับความสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปเพื่อผลักดันให้ประเทศไทยไปสู่การเป็นศูนย์กลางการกระจายความเจริญเติบโตของภูมิภาค

ซึ่งต้องใช้พลังอำนาจแห่งชาติในหลายด้านประกอบกัน โดยใช้นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ นโยบายความมั่นคงเพื่อสร้างความเชื่อมโยง

๑) เชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศไทยและประเทศกลุ่ม CLMV รวมทั้งประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ในภูมิภาค อาทิ จีน และอินเดีย โดยให้ลำดับความสำคัญในการเชื่อมโยงเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้

๒) ศึกษาและเตรียมความพร้อมในการดำเนินโครงการ Energy Bridge รวมทั้งแนวทางการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในโรงกลั่นน้ำมันและในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

๓) บริหารจัดการห้วงอากาศชาติและห้วงอากาศร่วมอาเซียนรวมทั้งพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางอากาศของประเทศเพื่อให้การใช้งานห้วงอากาศเกิดประสิทธิภาพและได้ประโยชน์สูงสุดโดยการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจอย่างเต็มศักยภาพควบคู่ไปกับการรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงทางการทหาร

กลุ่มที่ ๒ นโยบายความมั่นคงเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่

๔) พัฒนาพื้นที่การลงทุนโดยมุ่งเน้นความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างฐานการผลิตตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่สามารถตอบสนองต่อทิศทางการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ และสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน

๕) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมภายในประเทศเพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดนเขตเศรษฐกิจชายแดนตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ โดยเชื่อมโยงเครือข่ายการขนส่งที่เชื่อมโยงปัจจัยการผลิต ระบบการผลิต ห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับพื้นที่เศรษฐกิจขนาด

ใหญ่ที่มีการพัฒนาในประเทศเพื่อนบ้านกับเขตเศรษฐกิจชายแดนไทยและพื้นที่เศรษฐกิจตอนใน

กลุ่มที่ ๓ นโยบายความมั่นคงเพื่อการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ

๖) ขยายการลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อขยายฐานการผลิตและการเชื่อมต่อห่วงโซ่อุปทานการผลิตโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศ CLMV โดยกำหนดกลุ่มอุตสาหกรรม เกษตร พลังงาน และบริการ เป้าหมายที่สอดคล้องกับทิศทางการส่งเสริมการลงทุนของประเทศปลายทาง ชีตความสามารถและรายได้เปรียบของประเทศไทย

๗) ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานและวัตถุดิบในประเทศและใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษของประเทศเพื่อนบ้านในการผลิตเพื่อส่งออก รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการไทยด้วยการจัดตั้งหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนอย่างเป็นระบบ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนในต่างประเทศ การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งธุรกิจและการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ การจัดตั้งหอการค้าและสมาคมธุรกิจเอกชนไทยในต่างประเทศ รวมทั้งการตั้งองค์กรในลักษณะที่เป็นกรรมการบูรณาการทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรการส่งเสริมและพัฒนการค้า การลงทุนในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศเพื่อนบ้าน

๘) พัฒนาเสริมสร้างความสามารถให้กับกลุ่มธุรกิจเอสเอ็มอีด้วยมาตรการช่วยเหลือและส่งเสริมเอสเอ็มอีของไทยให้สามารถไปสร้างฐานและดำเนินการได้ในต่างประเทศ อาทิ การให้เงินช่วยเหลือ การให้การลดหย่อนภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการเตรียมการไปลงทุนในต่างประเทศ การสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมและปรับปรุงโดยให้ผลประโยชน์ทางภาษีโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวิจัยและพัฒนา การออกแบบที่ได้รับการอนุมัติแล้ว (Approved design) การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา และการจัดอบรมพนักงาน เป็นต้น

๙) ส่งเสริมให้นักลงทุนต่างชาติใช้ประเทศไทยเป็นฐานธุรกิจในภูมิภาคเอเชียโดยให้สิทธิประโยชน์การ

จัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค เพื่อเพิ่มศักยภาพให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการกระจายการลงทุนในภูมิภาคและนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็เป็นการสนับสนุนการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานในภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมและอำนวยความสะดวกระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไรให้มีความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นในการใช้ไทยเป็นฐานการดำเนินความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

กลุ่มที่ ๔ นโยบายความมั่นคงเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๑๐) การพัฒนากำลังคน/ทักษะที่ตอบสนองต่อการขยายฐานการผลิตและบริการเป้าหมาย ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะนักเรียนและแรงงานตามกรอบทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ (21st century skills) รวมทั้งการส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ร่วมกันในอนุภูมิภาคและภูมิภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาที่ประเทศไทยวางเป้าหมายในการที่เข้าไปลงทุนในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

๑๑) ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่เพื่อการขยายฐานการให้บริการในสาขาต่างๆ ในตลาดอาเซียนโดยให้ความเร่งด่วนกับผู้ประกอบการที่จะลงทุนหรือเริ่มต้นกิจการในธุรกิจการค้าที่เป็นตัวกลาง (Trading companies)

๑๒) เร่งรัดและผลักดันความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และทักษะฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรม เกษตร พลังงาน และบริการเป้าหมาย ตามกรอบยุทธศาสตร์แผนงานพัฒนา GMS ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕ รวมทั้งการเร่งจัดทำแผนบูรณาการกับประเทศเพื่อนบ้านด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษาและทักษะแรงงานรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภายในประเทศและอนุภูมิภาค ส่งเสริมแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญในสาขาศักยภาพ เช่น พลังงานทดแทน ท่องเที่ยว วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งการดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่าง

ประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงาน
ในภูมิภาค

๑๓) ให้ภาษาอาเซียน (อังกฤษ) เป็นภาษาที่ ๒
โดยเริ่มต้นจากข้าราชการก่อน

กลุ่มที่ ๕ นโยบายความมั่นคงด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๑๔) พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย
และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มขีดความ
สามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตของ
ประชาชน โดยให้ความเร่งด่วนกับการพัฒนาเทคโนโลยี
สำคัญ ๔ สาขาหลัก ประกอบด้วย Information
technology, Biotechnology, Nanotechnology และ
Cognitive technology

๑๕) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและวิจัยให้มีความเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณ
และคุณภาพโดยใช้ความร่วมมือรัฐและเอกชน รวมทั้ง
การส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจร่วมทุน (venture capital)
เพื่อการพัฒนาเทคโนโลยี

๑๖) ส่งเสริมระบบความเชื่อมโยงและความ
ร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับภาคธุรกิจเอกชน/
อุตสาหกรรม (University Industrial Linkages)
เพื่อให้การวิจัยสามารถต่อยอดและใช้ประโยชน์ได้ใน
เชิงพาณิชย์อย่างแท้จริง

๑๗) สนับสนุนการลงทุนด้านการวิจัยในสาขา
ต่างๆ ที่ประเทศเพื่อนบ้านยังขาดแคลนและมีแนวโน้ม
ที่ไทยสามารถจะลงทุนทางเศรษฐกิจได้ รวมทั้งการ
พัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการศึกษาวิจัย
ด้านการเกษตรเมืองร้อนของภูมิภาค

๑๘) พัฒนาขีดความสามารถของประเทศไทย
ให้เป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพนานาชาติ (Medical
Hub) ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุข
เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

กลุ่มที่ ๖ นโยบายความมั่นคงด้านพลังงาน ทดแทนและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

๑๙) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้าน
พลังงานและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและ
ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานในทุกภาคส่วน

๒๐) ส่งเสริมการผลิตและการใช้ประโยชน์จาก
พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมทั้งพลังงาน
สะอาดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการส่งเสริม
และผลิตพลังงานทดแทนในระดับจังหวัดและชุมชน

๒๑) ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนา
แหล่งไฟฟ้าพลังงานทดแทน และพลังงานสะอาด เพื่อ
สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน

กลุ่มที่ ๗ นโยบายความมั่นคงในด้านการเงิน การคลังเพื่อสนับสนุนการดำเนินธุรกรรมทางเศรษฐกิจ และการลงทุนในภูมิภาค

๒๒) ส่งเสริมการใช้เงินบาทเป็นสกุลหลักของ
ภูมิภาคโดยเริ่มจากการเตรียมกลไก และรูปแบบการ
กำกับดูแลโดยธนาคารกลางของประเทศ

๒๓) จัดตั้งกองทุนเพื่อการลงทุนเพื่อเข้าไป
ลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน/ระบบโลจิสติกส์ในกลุ่ม
ประเทศสมาชิกอาเซียนโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศ
CLMV

กลุ่มที่ ๘ นโยบายความมั่นคงด้านการบริหาร จัดการ/การบริหารราชการแผ่นดิน

๒๔) เร่งรัดการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นทั้ง
การกระจายอำนาจด้านการคลังและการถ่ายโอนภารกิจ
เพื่อมุ่งสู่การกระจายอำนาจแบบเต็มรูปแบบ

๒๕) ปรับปรุงรูปแบบการบริหารราชการ
จังหวัดในรูปแบบการบริหารราชการจังหวัดแบบไร้ขอบ
“Provincial Borderless Management” โดยมุ่งลด
ข้อจำกัดการบริหารจังหวัดแบบเดิมและข้อจำกัดด้าน
การจัดทำกิจการนอกเขตเพื่อเสริมการบริหารจัดการ
กลุ่มจังหวัดให้สัมฤทธิ์ผลในการยกระดับการพัฒนา
ในระดับชุมชนและท้องถิ่น